

4657 3. Beh. af Forsl. t. Finanslovf. Finansaaet fra 1. April 1873 til 31. Marts 1874. 4658

Finansministeren: Ministeriet har meget gjerne benyttet denne Leilighed til at give saa udførlige Oplysninger om dette Forhold, som det har været i Stand til, og jeg tror, at de, som gjøre sig bekjendte med disse Oplysninger, ville se, at Ministeren har havt sin Opmærksomhed nøie henvendt paa dette Forhold. Det er et meget vigtigt Forhold, der fortjener al mulig Opmærksomhed. Det er imidlertid indlysende, at ved dette, som ved saa mange andre lignende Spørgsmaal vil det, som det til. Syvende og Sidst kommer an paa, være, hvorvidt det maatte lykkes Videnskabsmændene at udgranske de Naturløve, hvortom det her gjælder. Det er en utrolig Forsølgelighedsevne, som disse Væsener have, det kommer derfor blot an paa, at det spirende Liv ikke kvæles; det kommer an paa, at Betingelsen for Udviklingen af Østerslivet opretholdes. Overfor den Hemmelighed, som Naturen gjemmer i den Henseende, gjælder det kun, ligesom paa saa mange andre Punkter, om, at en eller anden særdeles begavet Videnskabsmand ret afloffer Naturen, hvorledes det egentlig gaar til, da den der udrettes overmaade Meget. Vi Andre maa gjøre hvad vi kunne, uden at jeg dog tror, at vi uden saadan Bistand kunne komme videre end til i alt Fald i nogen Grad at modarbejde Ødelæggelsen. — Efter hvad der er blevet udtalt fra flere Sider og navnlig fra den ærede Ordfører med Hensyn til Underendringsforslaget under Nr. 10, haaber jeg, at dette Forslag vil blive forkastet. Der var ganske vist mange ærede Medlemmer borte, da denne Udtalelse fandt Sted, men jeg haaber, at de ærede Medlemmer, som vare tilstede, ville underrette dem, der komme tilbage, om, hvorledes Stemningen er. — Den ærede Ordfører udtalte sig med Hensyn til Spørgsmaalet om Anvendelsen af Medhjælpssummer i det Sele. Lad mig først forudstikke den Bemærkning, at Ministeriet desværre mere end en Gang har modtaget Andragender fra Revisionssejnet om en Forøgelse af Medhjælpssummerne for at kunne faae flere arbejdende Kræfter, uden at Ministeriet har været i Stand til at kunne skaffe den begjærede Forøgelse. Der er altsaa ganske vist indløbet Ansler derom. Hvad imidlertid særlig angaar det Spørgsmaal om Maaden, hvorpaa Summerne fordeles, ville maasse Noget sige. Der er givet Regeringen et Gode ved den Frihed med Hensyn til den Maade, hvorpaa disse Summers Fordeling er overladt Regeringen, men jeg siger, at der derved tillige er lagt en ikke ringe Byrde paa Administrationen:

Ministeren er i saa Henseende sat i en ikke ringe Vanskelighed, og det vil let ses, at den enkelte Minister — især naar han, som Tilfældet er med mig, kommer til Ministeriet, efterat Forholdet i en længere Tid har været ordnet og er bragt i en vis Stikfæls — er i høi Grad bunden med Hensyn til den Maade, hvorpaa han kan gjøre sin egen Ansuelse gjældende i saa Henseende. Jeg vil sige, at jeg efter min Betragtning maade sympatisher med den Opfattelse, at det maa naturligtvis ikke overdrives — bedre betalt Arbejde paa færre Hænder i Reglen giver et bedre Resultat, end mindre vel betalt Arbejde fordelt paa flere Hænder; men Betydningen af denne almindelige Sætnings Anvendelse afhænger, rigtig nok, i høi Grad af, hvor høi Lønnen da kan blive. Det er nu Ulykken, mine Herrer, at selv om vi her gaa lidt høiere op ved at dele mellem Færre, ville vi dog staa paa lave Lønninger; saa at denne almindelige Sætnings Anvendelse ikke ret vil føre til noget Resultat her. I alt Fald er der Mangfoldige, som arbejder under disse smaa Raar, og med Hensyn til hvilke Summerne nu engang ere saa splittede, at det Spillerum, som bliver tilbage, bliver overordentlig lille. Det er ogsaa en Selvsølg — hvad jeg engang tidligere har fremhævet overfor et andet æret Medlem — at ved de Administrationsgrene, som ikke ere, hvad man kalder Departementer under Ministeriet, men ere selvstændige Direktorat, saar Direktørens Stemme og hans Opfattelse af disse Forhold en meget væsentlig Betydning. — Jeg tror ikke, der er andre Punkter, hvorved jeg behøver at dvæle. Det skulde da være ved den Bemærkning, den ærede Ordfører gjorde med Hensyn til Kapitaltilskudet. Alt saa tidligt som for mere end et halvt Aar siden tog jeg den Bestemmelse, at jeg, naar ikke særegne Forhold indtraf, vilde indskrænke mig til at lade de 2 Millioner af de 4 Millioner, hvorover der efter Finansloven kunde raades, blive tagne til Indtaagt i det løbende Aar. Forholdet stiller sig saaledes, at jeg har kunnet blive ved den foreløbige Raksul, som jeg allerede gjorde, forinden Finansloven blev forelagt, altsaa for Oktober 1872. Deri tror jeg ligger et tilstrækkelig Bidesbyrd om, at jeg ikke er tilbøjelig til at anvende mere af Kapitaltilskudet, end jeg anser for nødvendigt — ja, der er jo ikke her Tale om Nødvendighed i Ordets strengeste Betydning — men om hvad der er tilbørligt efter et rigtigt Skøn over Forholdene. Naturligtvis maa Finansministeren, under sit Ansvar kunne tage de Bestemmelser i Genhold til Loven,